BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. THEODORUS KERKERING DE MONASTERIO. IOHANNES DE SPIRA. MATTHAEUS DE CRACOVIA. IOHANNES GERSON. HENRICUS DE HASSIA. HUMBERTUS DE ROMANIS. HENRICUS DE COESVELDIA. NICOLAUS DE DINKELSBÜHL

Melk, 1. Drittel 15. Jh. Seite 10r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40614
Copyright: Melk, Benediktinerstift

filijs lucis in generacione sua. Et alij que necesse est diffiniuimus, quod sit duplex malus. Cui quippe et malicia parit ignorancia, et ignorancia malicia operit, ita ut sepe nesciens et malum quod vult non faciat, et bonum quod non vult faciat. Obscuratus nempe est insipiens cor eorum qui istis modis sunt, et qui ita traditi in reprobum sensum. bonum ordinem nec diligere nec dinoscere queunt. De talibus scriptum est: Impius cum venerit in profundum malorum contemnit. Nam qui huiusmodi est, cauere profecto malum nec volet, et ita si possit, nec si velit scit. Quadrifariam igitur oculum in superiori diuisione illo altero censui non immerito peiorem, non quia malignior sit, sed periculosior. Ignorancia quippe securiorem, securitas negligentiorem facit. non nequiorem. Est tamen ex hoc paululum dubio deterior, quia ille solum habet malum. malam intencionem, iste autem falsum ex suadacione. Ille vno caret et duobus bonis. bono zelo, iste et vero iudicio. Et hoc itaque pessimo oculo qui neutrum bonum habet. et iste ex illo optimo qui neutro caret, sentiendum est veritate discessisse. aut tenebris obnubilum totum corpus. aut lucem profundi. Nam reliqui duo, quorum neuter vtrumque aut bonum habet a' malum, et si ex parte possunt. non tamen toti sufficiunt ut lucem dare uel tenebras corpori.

Qui igitur ita ad apostata astruendum veritatem. is oculus necesse est, qui prius parit et certus bonum agit et malum credit, utique recte operando. sed operando inique, bonum sibi in malum vertit, et tributum malum cum credit, quod de inuota diuina simul. totum corpus tenebrosum reddat oculus necesse. Quid enim lucis reliquit, vbi nec pia intencio nec vera opinio inuenit? Et ideo sequitur, ut qui egrio malum fecit. et bonum putat, inuota sua fidem, sitque et ipse inueniat. Quare? Non est quippe simplex oculus ille, qui ex iudicio veritatis totum corpus lucidum reddat, quale profecto superius diffiniuimus. Neque enim ex toto adhuc tenebre desunt. ubi ignorancia ueritatis lucem obscurat bone voluntatis. Cuiusque ille oculus utrumque malum. is vero minime habeat bonum, nonne ratio videtur exigere. ut plus ille nocuerit quam prosit iste? Neque enim consequens est, ut tantum valeat in bonum bonum vnum, quantum duo mala in malum. Et quamdiu laude digna dixerim, uel sola intencione pia, nec plane digna reuerencia fraudabit. in opere quoque non bono ipsa bona voluntas. Attamen sine malo quoque non erit decepta simplicitas. Cur inquis? Nunquam non ex fide? Prius ex fide, sed falsa. Vel certe potius non ex fide, quia fides falsa. fides non est. Denique de fide vera non falsa. puto dixisse apostolum, que quod non est ex fide. peccatum est. Non autem ex fide vera bonum credit, quod malum est. Est enim falsum. Peccatum igitur est. Vtrumque pinde complectitur presens capitulum. Omne quod non est ex fide, peccatum est. et recte vitiosa. et decepta inocencia, quia quod a nescientem fit. et bonum prius contempnit intencio prauam. et malum non penitus excusat recta. Quinque itaque malum putes bonum quod forte agis, sunt bonum malum quod operis. utrumque peccatum est, quia neutrum ex fide est. Licet sane leuius admodum peccatum, vbi sana intencione sola reprehensibilis actio foris apparet, quam ubi ma